

ČETRTEK 10.04.2014, 06:00

Junaki za jutri: Aleš Erman

Glasbenik, ki ustvarja glasbila za glasbenike

Avtor: *David Kos*

Vsakokrat želi izdelati glasbilo, ki ga bodo lastniki vzljubili zaradi dobre akustike, videza in udobnega igranja. "Denar pride in gre, ostane pa zadovoljstvo," pravi Aleš Erman.

0

28

1

2

1

0

0

g+1

Všeč mi je

Izdelovalec vrhunskih glasbil in glasbenik Aleš Erman na komaj dvanajstih kvadratnih metrih domače delavnice ustvarja unikatne kitare in kontrabase. Ročno izdelana in željam končnega kupca prilagojena glasbila so s svojo kakovostjo našla pot do številnih slovenskih in nemških glasbenikov. Prepoznavnost dosega z uravnoteženim zvokom, uporabo najboljših materialov in ročno nanesenimi laki ter okraski iz plemenitih kovin in dragih kamnov. Tuje trge osvaja z reklamo od ust do ust, zato je kakovost zanj na prvem mestu.

Njegove akustične kitare in kontrabasi so namenjeni predvsem izvajanju narodno-zabavne glasbe in jazza. Glasbila izključno pod njegovimi rokami nastajajo po tradicionalnem postopku ter spadajo med izdelke domače in umetnostne obrti, prekašajo pa marsikatero svetovno znano podjetje. Pomočnikov nima, ker želi imeti popoln nadzor nad procesom izdelave.

Z vsakim novim izdelkom se nauči nekaj novega

Univerzitetni diplomirani inženir lesarstva se dobro spominja tretjega letnika srednje šole, ko si je ogledal film o izdelovanju violine. "To je bil trenutek, ko me je kot strela z jasnega zadela ideja, da bi rad naredil kitaro. Kot nalašč je bilo tako, da z obstoječo kitaro nisem bil najbolj zadovoljen, denarja za novo pa ni bilo. Na voljo sem imel rašpljo (pila za les), brusni papir, nekaj dlet, rezbarsko žagico, nekaj lesa ter veliko volje in vztrajnosti. Nastala je moja prva kitaro, na katero sem tudi nekaj časa igral. Tej so sledile druga, tretja in druge. Z vsakim novim izdelkom se še danes veliko naučim. Pozneje me je kolega iz ansambla prepričal o izdelavi kontrabasa, ki ga še danes uporablja. Kontrabasa sem se lotil, ker s prvimi kitarami nisem bil zadovoljen," kritično pove danes 34-letni samostojni kulturni delavec. Od tega je minilo že 17 let.

Pravi, da ti posebnega znanja za izdelavo glasbil nihče ne podari, zato se je lahko zanesel le nase. "V letih sem imel priložnost igrati na dobra in slaba glasbila. Vsako sem si ogledal, ga premeril in najboljše poskušal kopirati. Človek se z leti nauči razlikovati med tem, kaj je pravilno in kaj ne, hkrati pa spoznaš, da ni nekega recepta, po katerem bi lahko kot po tekočem traku izdeloval mojstrska glasbila. Na začetku je bil napredek hiter in velik, danes je kakovost glasbil že tako visoka, da so izboljšave počasnejše. A zaradi izkušenj toliko pomembnejše."

Predanost delu in poštenost do kupca

Bolj kot število izdelanih glasbil ga zanima kakovost. Ponosen je, da kupci ne potrebujejo popravil, kvečjemu kakšno nastavitev na nekaj let. "To je lep dosežek, zagotovo pa še nisem dosegel vrha. Držim se načela, da je vrhunsko glasbilo mogoče izdelati le iz najboljših materialov in z natančnostjo. Ne nazadnje pa je treba biti pošten do kupca tudi z vidika cene," pove Radovljičan.

Cene njegovih kitar se gibljejo med dva in pet tisoč evri, navzgor pa je cena praktično neomejena, saj je odvisna od kupčevih želja. Erman stoji na trdnih tleh, zato visoko kakovost ponuja po nižjih cenah od konkurence, zlasti tuje. "Moje kitare so tako rekoč pol cenejše od kitar enake kakovosti v tujini. Prav je, da imajo kupci možnost izbirati med različnimi izdelovalci kitar, saj ima vsak od nas svoj način izdelave. Nič nimam proti temu, da nas je več, žal pa se v zadnjem času pojavljajo tudi kitare, ki so uvožene in opremljene z nalepko slovenskega izdelovalca. Take ljudi preziram."

Velik doprinos h kakovosti in razumevanju delovanja kitare je imela tudi diplomska naloga. Z njo je prišel do zanimivih ugotovitev in poglobil teoretično znanje o pojavih, ki se dogajajo v trupu kitare. Prepričan je, da je glasbilo zahtevno tako konstrukcijsko kot tudi z vidika dinamičnega dogajanja v njem, zato mu brez teoretičnega znanja v tem poslu zagotovo ne bi uspelo.

Industrija najlepše hlode dobesedno uniči

Glasbila ustvarja iz visokokakovostnega tujega lesa, kot so javor, oreh, češnja, ebenovina. Uporablja malo slovenskega lesa, samo nekaj smrekovega za sprednje plošče glasbil mu uspe "ukrasti" italijanskim in avstrijskim kupcem, ki ga s tovornjaki v velikih količinah odvažajo s Pokljuke in Mežaklje. Smrekov les ima namreč odlično razmerje med gostoto in težo, zato je akustično idealen.

Erman obžaluje, da je lesna industrija svoje mesto našla tudi v svetu glasbil. "Industrija odkupi najlepše hlode in jih v želji po dobičku dobesedno uniči, ker se ji z izdelavo preveč mudi. Izdelovanje glasbil bi moralo biti rezervirano zgolj za posameznike, ki vedo, kaj delajo," je prepričan.

Vsakokrat želi izdelati glasbilo, ki ga bodo lastniki vzljubili zaradi dobre akustike, videza in udobnega igranja. "Denar pride in gre, ostane pa zadovoljstvo, ki ga lahko glasbeniku ponudi dobra kitara oziroma kontrabas," svojo predanost poslu opiše nevpadljiva oseba s konca ulice, za katero še sosedje ne vedo, kaj počne.

Ni res, da Slovenci nimamo junakov. Veliko jih je, le poiskati jih je treba. V težkih časih je to izziv. A vsak dan pišemo zgodbe o pogumu in uspehih. Junaki so včasih znana imena, drugič pa povsem vsakdanji in preprosti ljudje, sosedje iz vaše ulice. V rubriki Junaki za jutri predstavljamo ljudi s pogumom in dosežki. Želimo pokazati, da je mogoče tudi v Sloveniji nekaj doseči, da imamo zmagovalce in prvake. Poskrbeli bomo, da zgodbe, ki si zaslužijo pohvalo, pridejo do naših bralcev. Če imate sami predlog za kakšno osebo, ki bi si po vašem mnenju zaslužila pozornost v tej rubriki, pišite na naslov newsdesk@tsmedia.si.

Foto: Osebni arhiv

Ključne besede: [junaki za jutri](#), [Aleš Erman](#), izdelava glasbil